

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ДИСТАНЦІЙНОГО ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

В. І. Шепітько, Н. В. Борута, Є. В. Стецук,

О. С. Якушко, О. В. Вільхова, О. А. Левченко, О. Д. Данилів

Полтавський державний медичний університет (м. Полтава, Україна)

Вступ. Інформатизація, глобалізація сприяє стрімкому розвитку життя, що зумовлюють реформування та переосмислення усіх сфер діяльності людини. Головним завданням сучасної освіти є добре підготовлені науково-педагогічні працівники, що будуть потрібні ринку праці, і усе це прямо залежить від постійного підвищення кваліфікації.

Актуальність полягає в необхідності підготовки педагогічних працівників до реалізації освітньої політики держави шляхом опанування новітніми практиками, технологіями, методиками, формами, методами професійної діяльності на засадах інноваційних освітніх підходів з урахуванням потреб педагогів, держави сучасного світу.

Система підвищення кваліфікації працівників освіти, як невід'ємна складова закладів освіти для здійснення професійної діяльності в умовах динамічних змін має забезпечувати їх постійний розвиток на засадах гуманізму, демократії, вільної конкуренції та високих технологій [3].

Основна частина. Сучасна освіта має випереджувальний характер, забезпечує здійснення освітньої діяльності за технологіями дистанційного навчання, апробацію та впровадження новітніх методик організації технологій дистанційного навчання в освітньому процесі за базовими напрямками підготовки. Дистанційне підвищення кваліфікації дозволяє за короткий термін і відносно невеликих затратах підготувати досить професійно-кваліфіковані кадри, причому нерідко без відриву від виробництва. Особливо високий ефект такої дистанційної освіти приносить під час навчання великих аудиторій, оскільки легко масштабується, а експлуатаційні витрати за збільшення кількості користувачів зростають досить повільно.

Проте сучасне раціональне впровадження дистанційного підвищення кваліфікації до розвитку предметно-орієнтованих компетентностей науково-педагогічних працівників не можливе без застосування інформаційно-комп'ютерних технологій. Новітні інформаційно-комп'ютерні технології є рушійною силою зростання та інструментом, що допомагає розширити права і можливості людей, а також зробити вирішальний вплив на зміну та покращення вищої освіти [1].

Застосування такого сервісу, як дистанційної форми підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників освіти має низку завдань, а саме:

- оновлення та розширення знань, формування нових професійних компетенцій і компетентностей;
- засвоєння інноваційних технологій, форм, методів та засобів навчання;
- набуття досвіду формування змісту навчання, з урахуванням його цільового спрямування, посадо-

вих обов'язків педагогічних працівників, попередньо здобутої ними освіти, досвіду практичної роботи та професійної діяльності, інтересів і потреб особистостей;

- вивчення педагогічного досвіду, ознайомлення з досягненнями науки, техніки та перспектив їх розвитку;

- розроблення конкретних пропозицій щодо удосконалення навчально-виховного процесу, впровадження у практику навчання кращих досягнень науки, техніки;

- застосування інноваційних технологій реалізації змісту навчання, що передбачає його диференціацію, індивідуалізацію, запровадження дистанційних, інформаційно-комунікативних технологій навчання.

Дистанційна форма підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників надає доступ до реалізації абсолютно нових форм і методів викладання із застосування концептуального і математичного моделювання явищ і процесів. Розвиток дистанційного підвищення кваліфікації буде продовжуватися і вдосконалюватися із розвитком інтернет-технологій і вдосконалення методів дистанційного навчання.

Проходження курсів підвищення кваліфікації надає можливість науково-педагогічному працівнику не прослухати черговий курс лекцій у процесі підвищення кваліфікації, а оволодіти новою технологією або методикою за напрямом своєї роботи, реально реалізувати на практиці принцип науковості. Особливо це стосується категорії досвідчених викладачів і керівників освіти, які вже мають ґрунтовні професійні здобутки.

Важливо відзначити, що кожна людина має свій стиль викладання дисципліни. У системі підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, які досконало знають свій предмет, уміють його пояснити, вільно оперують термінами, декламують напам'ять, вони, як експерти, тільки передають інформацію. Таких викладачів цікаво слухати, але вони не працюють на творчий розвиток особистості педагога – це педагоги-експерти.

Є педагоги, які використовують блискучі ефекти, яскраві вправи, їх також цікаво слухати, приємно спостерігати за їхньою роботою, але такий педагог демонструє свої знання та вміння, працює на себе, а не на розвиток слухача курсів. Це педагоги-зірки. А є педагоги, які не тільки вміють передати нові знання й навички слухачам курсів, а й допомагають їм самостійно зробити висновки та узагальнення, спираючись на їхній досвід. Це педагоги-фасилітатори.

Інтерактивні методи навчання дають можливість науково-педагогічним працівникам поєднувати в собі риси й експерта, й зірки, й фасилітатора, досягаючи при цьому високих результатів роботи. Їх

можна з успіхом використовувати і при проведенні традиційного практичного заняття, і під час читання лекцій [2, 4].

Висновки.

1. Підсумовуючи вищенаведене, варто зазначити, що використання технологій дистанційного підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників являє собою навчання працівників, спрямоване на поступове підтримання та вдосконалення їхніх професійних умінь і навичок. Це є одним із найбільш

гнучких засобів удосконалення професійних знань, майстерності викладача, здатності оцінювати і використовувати сучасні методики викладання.

2. Використання онлайн ресурсів є потужним методичним і дидактичним інструментарієм для організації підвищення кваліфікації освітян, який мотивує та допомагає оволодіти новими знаннями та навичками, з метою підготувати висококваліфікованих професіоналів своєї справи.

Література

1. Klokar N. Metodolohichni osnovy zaprovadzhennia dystantsiinoho navchannia v systemi pidvyshchennia kvalifikatsii. Shliakh osvity. 2007;4(46):38-41. [in Ukrainian].
2. Kovalenko LV. Vykorystannia interaktyvnykh tekhnolohii u systemi pidvyshchennia kvalifikatsii pedahohichnykh kadriv. Kultura narodov Prychernomoria. 2007;115(1):60-5. [in Ukrainian].
3. Shepitko VI, Boruta NV, Hryhorenko AS, Pelypenko LB, Stetsuk YV, Kinash OV. Pidvyshchennia kvalifikatsii vykladachiv, yak odyn iz metodiv yikh profesiinoho zrostannia. Materialy II Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii The world of science and innovation; 2020 Ver 16-18; London; 2020. s. 579-83. [in Ukrainian].
4. Shepitko VI, Boruta NV, Stetsuk YV. Dystantsiina forma pidvyshchennia kvalifikatsii vykladachiv, yak odna iz form pidhotovky vysokokvalifikovanykh naukovo-pedahohichnykh pratsivnykiv osvity. Materialy V Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii Study of modern problems of civilization; 2020 Zhov 19-23; Oslo; 2020. s. 354-6. [in Ukrainian].